„אני שובר לי את הרגליים כדי להחפרנס!" טוען כוכב מכבי יפו (בעיגול), דויד אמיגה, לדברי אשתו הקטינה, יעל, שהגישה נגדו תביעה למזונות עבור עצמה ועבור בתה בת חמשת החודשים

„תאכלי לחם עם בצל!"

כדורגלן אמיגה
בר־מיצווה?

„את קופה קצרה לאחר נישואיהם. כאשר גרו השניים אצל הורי ה־אשה, התחיל הנתבע להכות את אשתו לעיני אמה. כשהעירה לו על כך, הוא ענה לה: יש לך ילדה מפגרת. כל זאת כאשר התובעת סירבה לתת לו את מענק ה־לידה."

זהו סעיף מתוך כתב תביעה שהגישה נערה בת 16. בעלה, הנתבע, הוא כוכב כדורגל ידוע, החלוץ המרכזי של קבוצת מכבי יפו, דויד אמיגה.

כאשר נישאו השניים לפני שישה חוד־שים, נראה הכל שונה לחלוטין. אז היה זה סיפור אהבה לוהט שהסתיים מתחת לחופה, כאשר גילם הצעיר כל־כך של החתן והכלה רק הוסיף לשימחה.

הבלתי נמנע: הריון

דויד אמיגה היה שחקן כדורגל ש־כוכבו התחיל לדרוך כבר לפני שנ־תיים, כאשר הכיר את יעל עמוס. כמו לכל שחקן כדורגל, היו לאמיגה מעריצים — וגם מעריצות. שניים מחבריו היו אחיו, המבוגרים של יעל. הבחור המוצק והנאה, גאוות השכונה, ביקר בבית מישפחת עמוס, שם פגש את האחות הצעירה, בת ה־14. האהבה שהתפתחה ביניהם היתה לוהטת — הנערה היפהפיה מצאה־חן בעיני כדורגלן, והבחור הנאה מצא־חן בעיניה.

השניים התחילו לצאת לבלות בחשאי, כפי שנאמר בכתב־התביעה. יעל הצעירה פחדה מהוריה. היא חששה שהם לא יראו בעין יפה את בילוייה עם הכדורגלן, שקנה את ליבה במתנות יקרות, בבגדים אופ־תיים ובתכשיטים.

או קרה הבלתי־נמנע: יעל נכנסה להר־יון. היא לא גילתה דבר להוריה. האפודות הארוכות והרחבות שהיו אז באופנה סייעו לה להסתיר את הריונה. גיזרתה הדקה התעבתה, אך הוריה לא גילו דבר עד לחודש השמיני להריון.

לפני אהובה, דויד, לא הסתירה יעל את הריונה. יום אחד הגיע אחיו של דויד, וגילה לאחד מאחיה של יעל שאחותם הצעירה הרה לאחיו.

ההמשך היה ברור: נישואין. מישפחת החתן נשאה בהוצאות החתונה, ומישפחת הכלה — הוריה של יעל — שיכנה את הזוג הצעיר בביתה.

חודש אחרי הנישואין נולדה הבת, אודליה. לפתע, נאמר בכתב־התביעה, הש־תנה לחלוטין יחסו של דויד אמיגה אל אשתו. דויד אומנם לא הכחיש שהוא אביה של הילדה, אך סירב לדאוג למח־סורה, או, בלשון כתב־התביעה: „הנתבע סירב לרכוש מיטה לתינוקת, או עגלה, וכן צרכים אלמנטריים למען הילדה, וכן סירב להסדיר לתובעת ביטוח־רפואי."

נראה שמה שהתרחש בבית לא הפריע לשחקן על מגרש הכדורגל. הוא היה ל־כוכב מבקיע־שערים, והתגמול לא איחר לבוא. קבוצת מכבי יפו סייעה לזוג הצעיר למצוא דיור, והשניים עברו לדירה בבת־ים, שאת שכר־הדירה עבורה שילמה קבו־צת הכדורגל.

גם בביתם החדש, כפי שטוענת יעל, לא השתנה יחסו של בעלה. היא טוע־נת שדויד אמיגה המשיך להכותה ולא הסכים לדאוג למחסורה. הוא נהג לצאת לבילויים לבדו, כשהוא מותיר את אשתו בבית בלילות. הוא אמר לה שאם היא רוצה אוכל או בילויים, עליה לצאת לעבוד.

טיבם של הבילויים היה ברור: „הנתבע הודיע לתובעת כי ייצא מהבית בכל ערב בלי לקחתה עימו, וכי נישואיו אינם צרי־כים להפריע לחייו הפרטיים. באחת הפע־מים סיפר לתובעת שהוא צריך ללכת לטקס בר־מיצווה של בן מכרים שלו, כאשר הסתבר שהלך ל'בר־מיצווה' של ידידה שלו.

„הנתבע התחיל יוצא מן הבית בכל ערב, כהבטחתו, חוזר מתי שהוא רוצה. הוא מבזבז כספים על ימין ועל שמאל, ומצד שני הוא מונע כספים מהנתבעת ומבתו בטענה שהיא, אשתו, צריכה לאכול לחם עם בצל, ולא בשר. אם ברצונה לאכול בשר, עליה לצאת ולעבוד, כי אינה נכה."

דרישה לגט

אמיגה בן ה־21, ששוחרר מהצבא מ־סיבות בריאותיות, המשיך בדרך זו כמה חודשים, אך לאחרונה השתנתה הת־נהגותו. הוא התחיל להתעלם מאשתו, ולתבוע מן הנערה, שעדיין לא מלאו לה 16 שנים, לתת לו גט. הוא אמר לה שחבריו מלגלגים עליו במילים: מה אתה, פרייאר? בגיל כזה יש לך אשה וילדה?"

על־פי סעיף 11 בכתב־התביעה אמר כוכב הכדורגל לאשתו: „מה את רוצה ממני? אני צעיר, אני חייב לך משהו? שימי את הגט על השולחן ולכי." כדי להדגיש את דרישתו הוא נוהג להעליבה לפני חבריו, ולהכריז שהוא צריך ללכת „כי יש לו חברה".

כאשר הידרדרו היחסים בין בני־הזוג, לא יכלה עוד יעל לשאת את המצב ועקרה עם בתה הפעוטה, אודליה, לבית הוריה הזקנים. ההורים הם נתמכי סעד, אך הם עוזרים לה להתגבר על המשבר, מסייעים לה לגדל את הילדה, ודואגים למחסורן של האם ובתה.

דויד אמיגה כלל אינו מוטרד, על־פי כתב

(המשך בעמוד 74)